

[Kaj Hansen]

Endvidere må byrdefordelingen mellem staten og kommunerne være sådan, at kommunalbestyrelserne både får lyst til og økonomiske muligheder for at sætte byfornyelser og boligforbedringer i gang. Hvornår kan vi vente et initiativ fra boligministeren på dette område?

Så vil jeg gerne sige, at når man taler om huslejstigninger, og når ministeren har talt om, at der nu er lagt sådan visse lofter over huslejstigningerne, så kommer ministeren heller ikke uden om at tage hensyn til det reallønsfald, som der faktisk sker. I Børsen fra onsdag den 26. oktober kan man læse følgende:

»Lønmodtagernes realløn vil falde tilsammen 7 pct. i løbet af 1977 og 1978. Priserne vil i hvert fald vokse med 11½-12 pct., mens lønningerne kun vil stige med 8-9 pct.«

Denne barske forudsigelse formuleres af Handelsbankens økonomisk-politiske afdeling i den nyeste konjunkturrapport. Det er jo helt skævt, hvis man ikke vil se den store arbejdsløshed og den stærkt faldende realløn i forhold til de huslejstigninger, som fortsat sker.

Jeg må meget stærkt beklage, at ministeren har fået den vane, at han udtaler sig en hel del om boligpolitik uden for denne sal, men når han får en forespørgsel her, så får vi sådan en gang snak, hvor han peger på nogle punkter, men ikke kommer med nogen reel oplysning om, hvad det er for en boligpolitik, regeringen og ministeren står for. Derfor vil jeg gerne spørge, hvad der skal lægges i de udtalelser, boligministeren forleden fremsatte, og som er refereret i aviserne, om at nu påtænker man, at lejerne skal have en rentefradragsordning. Er det sådanne tanker, ministeren går med om den fremtidige boligpolitik? Hvis det er det, så lad os få det at vide, og hvis det ikke er det, lad os så vide, om socialdemokratiet og regeringen står bag sådanne boligpolitiske tanker.

Jeg synes, at man i hvert fald må kunne forlange af en boligminister, der nu har sidet i embedet i temmelig lang tid, at der bliver taget nogle initiativer. Det skal ikke være sådan, at man kommer i den situation, at disse boligpolitiske forhandlinger om den fremtidige boligpolitik ender i et eller andet forligsværelse, hvor der bliver lavet en ny gang miskmask til skade for lejerne og befolkningen. For at det ikke skal ske, har re-

geringen pligt til at lægge nogle forslag på bordet, og så ville det være rigtigt, at de forslag, når de var lagt på bordet, blev sendt ud i befolkningen til diskussion nogle måneder, inden folketinget på ny tog dem op. En sådan fremgangsmåde forekommer næsten aldrig her i folketinget, men det er i hvert fald sket én gang, og det var lov om kommuneplanlægning, som blev sendt ud til diskussion, efter at den var lagt frem til første behandling. Boligministeren skulle se at leve op til den fremgangsmåde, der her blev anlagt.

Knud Damgaard (S):

Jeg går ud fra, at folketinget nu må forstå det sådan, at kejseren har fået tøj på kroppen. Nu siger eventyret jo noget om, at det skulle være nye klæder, for at det var dækkende. Det var nok muligt, det var nogle flagrende gevandter, kejseren blev iklædt, men de lignede indtil hudløshed de gamle, som hr. Kaj Hansen normalt bruger i sin udstyrsforretning, og dermed blev det i virkeligheden til, at kejseren fortsat forbliver uden de nye klæder.

Så vil jeg i øvrigt godt sige indledningsvis, at normalt har vi det sådan, at der forud for større forhandlinger om vigtige emner her i folketinget går en redegørelsesdebat, som baseres på en redegørelse fra den minister, det drejer sig om. I dag har vi, fordi nogle har anmeldt en forespørgsel, fået en sådan debat som grundlag for partiernes stilling til den boligpolitiske baggrund, den boligpolitiske situation.

Jeg vil derfor gerne gøre den bemærkning, at vi ikke fra socialdemokratisk side vil lege med i nogen dagsordensleg i den anledning. Hvis denne debat skal have mening som en debat, hvor vi ligesom får et grundlag for videregående forhandlinger, så må vi simpelt hen i overensstemmelse med dette tings almindelige praksis lade være med at binde os på en sådan måde, at vi binder parlamentets muligheder for at forhandle frit. Derfor vil vi, selv om der skulle blive fremlagt dagsordensforslag, som indeholder dele af socialdemokratisk hjerteblod, af hensyn til en værdig holdning til tinget og partiernes forhandlingsgrundlag være med til at stemme sådanne forslag ned. Så er det sagt på forhånd, og så er der ingen, der har nødig at udfordre holdninger på dette punkt.